

Christum vel ipsum invenerunt.

*hier liest vielleicht einzuschreiben an
jener Stelle, wo du von securitas u. c.
finitudo redest. (3. B. S. 398)*

Si autem dominus magnificetur, necesse est, ut ego parvificer et nihil
fiam. Et quo magis nihil fiam, eo magis verax fiam. Et quo magis verax
fio, magis magnus fio. Quia veritas magna est et magnificat. Unde se-
quitur mirabilis consequentia: Qui sese magnificat parvificat, et qui
sese parvificat magnificatur. Quia qui se humiliat exaltabitur. Sic
enim oritur et fit circulus perfectissima figura, ut ad initium
unde coepit revertatur linea. Quia a magnitudine in parvitatem des-
cendit et eo ipso ascendit in magnitudinem. Igitur nec tyranni nec
Heretici magnificant dominum, sed seipsos potius. Ita nec superbi
et securi. Qui non diligunt salutare dei. Amor enim alacer est non dorm-
mit. Quare sequitur: ego vero egenus ~~sum~~ et pauper sum. Video quod
nihil habeo ~~et~~ tamen indigeo, ideo deus adiuva me. Quia non es alius.
Tu enim adiutor meus es et liberator meus, ideo domine ne moreris...
Haec autem forte et causa est, quare ad spiritualem laetitiam pauci
perveniant: Quia cum deum non querant, non possunt laetare et exultare.

Ps. 84. Ecce quis tantum mysterium quaesivisset in isto usitatissimo
auicularum(?)? Quis iam dubitet, cruxem Christi esse descriptam & ~~map~~
depictam digito dei in omnibus creaturis? Igitur ~~map~~ ~~map~~ quod tota
creatura te docet, cur fugis? Cur non accipis crudem, quae ubique tibi
ostenditur? et fugis ubi nulla sit crux id est ubi nihil est.

Sed qui sunt ergo, qui ponunt fontem illum? (Ps. 84, v. 7) Etenim trans-
euntes, inquit, in valle fletus. Hi sunt Galilei, peregrini, ~~hospites~~
hospites mundi et viatores: ~~ex~~ quibus mundus non est habitatio, sed
desertum, egyptus, captivitas, iter, via, transitus, hospicium. Im-
pi enim sunt non transeuntes, sed habitantes in mundo, ut infra habitare
in tabernaculis peccatorum. Sed tabernacula domini dilecta hic non habi-
tant sed transeunt, sed nec vallis fletus videtur mundus esse impiis.

*Das ist das Wort "eigen" - hat keine Oasen...
schicken S. 392: "...denn die..."*

Da ich erstlich in psalmis las und sang: Justitia tua libera me! da erschrack ich allemal und ward den Worten feindt: iustitia dei, iudicium dei, opus dei. Denn ich wusste nicht anders: Justitia dei heisset sein gestrenges Gericht. Nun sollt er mich mit seinen gestrengen Gericht erretten, so war ich ewig verloren. Sed misericordia dei, adiutorium dei, die lese ich lieber. Gott lobe, da ich aber die res verstunde und wusste, dass iustitia dei hiess iustitiam, qua nos iustificat deus per donatam iustitiam in Christo Jesu, da verstunde ich die Grammatic und schmackte mir erst der Psalter.

In der Einleitung zur Ausgabe zitiert aus: Ericeus p.154a.

Zu Ps. 38: ...ultimo et maxime periculosa tentatio cogitationum de securitate. Dicentium mihi: vah, quid adeo sollicitus es? non est necesse. Iam enim humilis es & paciens? putas quod deus ita stricte de te requirat? Ipse sit figmentum tuum, ipse bonus est. Unus genitus eum placat. Putas si nullus salvus fieret, nisi qui ita rigide procederet: Ubi tota ista multitudo, in qua nullam violentiam vides? Absit, ut omnes pereant. Discretionem oportet servare etc. Et ita paulatim obliviscitur misera anima timorem domini et quod regnum coelorum vim patitur. Ac sic incipit dormire et stertere: quasi iam apprehenderit. Contra istos ergo motus. Invoato adiutorio dei dicite: Avertantur erubescences statim qui dicunt mihi vah vah, ut videam quod confusibiles sint et mihi confusionem parant. Avertantur ergo & non ammoco proficiant mihi ista persuadere. Vel aversi et ~~aversores~~ aversores mei esse a me agnoscantur. Exultent autem et laentur in te omnes qui querunt te (non qui invenerunt te et apprehendisse se arbitrantur contra apostolum, qui potius tristentur, confundantur & humiliantur) sed qui assidue obliti quae post eos sunt in anteriora extendunt seipsos, nam et heretici seipsos querunt & non